

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות קח

עין משפט
נר מצוה

מ א מ"י ס"א מסני
גירושין הלכה יא :
י ב ג מ"י שם הלכה
ח סנה ע"פ כ טו"ש
א"פ סימן קס"ט ע"פ
יא דה מ"י שם הלכה
ק טו"ש שם
ס"ט

אתי לאיחלופי בגיטא . פירוש שיכתבנו סופר בור בנט ומשמע
מכאן לשבט מה שכתב בתקוני גט מיואן לא רעינא ביה כו'
אלא כתבין ליה כדמשמע הכא : **קמנה** שלא מיאנה ועמדה
ונתקדשה קידושה הן הן מילאיה . והא דתניא לעיל וינשאת הוא
הדיו נתקדשה אלא לא חש לקדק
כיון שאין יודע חילוק בין קידושין בין
נשואין : **תא** שמוע דלמך רב יהודה
אמר שמואל הלכה כרבי יהודה בן
בתירה . ואכולהו קאי בין אקדושין
בין אנישואין מכלל דרבנן פליגי עליה
אפילו בנישואין :

כלל של דבר אינה כחשנו לכל
דבר . לחתוי בת ישראל

לכאן לא תאכל בתרומה וכת כהן
לישראל תאכל ולר' יהושע איפכא :

מחמת בני אדם שאינם מהוגנים
לי זו היא עכבה שאין מן

האיש . פירוש והוי מיואן ופימה
דאם כן תפסוק הא דבני לעיל אי

הלכה כר' יהודה בן בתירה בנישואין
דהכא משמע בשאינה ראויה להנשא

מחמת שאינם מהוגנים לה דהויא מיואן
כ"ש אם נשאת לו ומשנת רבי אלעזר

בן יעקב קב ונקי וי"ל דהכא לא
חייבי במיואן אלא (ג) בקטנה

שנישאת שלא לדעתה קאי וקאמר
עלה ר"א בן יעקב דאי אמרה

מחמת בני אדם שאינם מהוגנים הוי
שלא נדעתה מחמת פלוני בעלי

הוי לדעתה ולריכה מיואן והשתא
לא שייך מידי להאיא דלעיל :

אלמא

אפי' בנישואין ואם תימצי לומר פליגי אפילו בנישואין הלכה כמותו או אין
הלכה כמותו ואם תימצי לומר הלכה כמותו בנישואין או אפילו בקידושין
תא שמע אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה בן בתירה *הלכה
מכלל דפליגי ואבתי תיבעי לך דהוה נסיבא מעיקרא או דלמא מיקרשא
ת"ש דכלתיה דאבדן אימרוד שדר רבי זוגי דרבנן למיבדקינהו אמרי להו
נשי חוו גברייכו דקאתו אמרי להו ניהו גברייכו דידכו אמר רבי אין לך
מיואן גדול מזה מאי לאו דהוה נסיבא לא דהוה מיקרשא קדושי ז'הלכה
כרבי יהודה בן בתירה ואפי' בנישואין דקמא : רבי אלעזר אומר וכו' : אמר
רב יהודה אמר שמואל חזוני על כל צדדי חכמים ולא מצאתי אדם
שהשוה מדותיו בקמנה כרבי אלעזר שעשאה רבי אלעזר כממילת עמו
בחדר ועומדת מרחיק וטובלת ואוכלת בתרומה לערב *תניא רבי אלעזר
אמר בעלה זכאי לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה ואינו
יורשה ואין מיטמא לה כלל של דבר אינה כאשתו לכל דבר אלא שצריכה מיואן רבי יהושע אומר *בעלה
זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה ויורשה ומיטמא לה כלל של דבר הרי היא כאשתו לכל
דבר אלא שיוצאה במיואן *אמר רבי נראין דברי רבי אלעזר מדברי רבי יהושע שרבי אלעזר השוה מדותיו
בקמנה ורבי יהושע חלק מאי חלק אי אשתו היא תיבעי נט לרבי אלעזר נמי אי לאו אשתו היא מיואן נמי
לא תיבעי אלא בכדי תיפוק : ר"א בן יעקב אומר וכו' : ה"ד עכבה שהיא מן האיש ועכבה שאינה מן האיש
א"ר יהודה אמר שמואל חבועה לינשא ואמרה מחמת פלוני בעלי זו היא עכבה שהיא מן האיש מחמת
בני אדם שאינם מהוגנים לי זו היא עכבה שאינה מן האיש אבין בר אבין דאמרי
תרוייהו נתן לה גט זו היא עכבה שהיא מן האיש והוא מותר בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן
הכהונה מיאנה בו זו היא עכבה שאינה מן האיש והוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן
הכהונה הא קתני לקמן הממאנת באיש הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הבהונה נתן
לה גט הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הבהונה פרוש קמפרש : **בתנאי** *הממאנת
באיש הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הבהונה נתן לה גט הוא אסור בקרובותיה
והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הבהונה נתן לה גט והחזירה מיאנה בו ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה
מותרת לחזור לו מיאנה בו והחזירה נתן לה גט ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה אסורה לחזור לו
זה

אפי' לאיחלופי בגיטא . שיכתבנו סופר בור בנט גירושין לנרס בו
אשה : **אפי'** כשאינו יושבת באפריון . ונשואין אותה מבית אביה לבית
בעלה לחופה ואמרה אי אפשי בו דליכא למימר אי לא בעיאי ליה
סימון ותויל אפי' הכי הוי מיואן : **אפי'** אורחים . דליכא בית דין ותו

דהכי מישקן שחקי ולא קא מודעי :

אלל חנוני . דליכא אלא חנוני ואיכא
למימר משום דאטרסיה הוא להכיבא

לו חפץ משלו : (ג) ל"ג והגדילה :

נתקדשה . לאחר בלא מיואן :

בקידושין . שנתקדשה לאחר פליגי
דלא הוי מיואן אכל בנישואין מודו

או דלמא אפי' בנישואין שנישאת
לאחר בלא מיואן פליגי : **הלכה** כר'

יהודה . אחרייכו איתמר : **דוסה**
נסיבא מעיקרא . לראשון ואפילו

הכי נפקא במיואן קל : **למיבדקינהו** .
אי הוו מיהדרין ממרדיהו : **ועומדת**

מחיקו . אם בת כהן לישראל היא :
ועובלת . מפני תשמיש שמשכה

ואוכלת לערב בתרומה : **ר' יהושע**
אומר זכאי במציאתה . דרבנן אפקדוה

גביה והפקד בית דין היה הפקר :
ומיטמא לה . אם כהן הוא ואפי'

דנישואין דידה דרבנן הא אוקימנא
בהאשה כיון דירית לה הויא לה כמת

מלוא : **תכעוס** לינשא . כעורה
תחתיו ונתעכבה מלינשא כעבילו

כאילו היא אשתו ולריכה מיואן : **נמן**
לס גט זו היא עכבה מן האיש . דכיון

שלא מיאנה בו גליא דעתה דכעבילו
היתה מעכבת אללו ואשתו היא ליאמר

בקרובותיה ופסלה בגיטו מן הכהונה :
עכבה שאינה מן האיש . לא נתעכבה

אללו כעביל אישות : **בתנאי** **נמן**
לס גט . ואפי' היא קטנה הכי היא

כשאר גרושות ואסורה בקרוביו :
מוסרת לחזור לו . אף על גב דאם

לא החזירה ונישאת לאחר מתוך
הגירושין ונתארמלה אסורה לראשון

אפי' הכי כי החזירה ומיאנה בו אפי'
מיואן וגלי עלה דקטנה היא ופטלה

לגיטתה ולא הוי בחזרה שניה
מחזיר גרושתו משניסת לאחר :

זה

[תוספתא ס"ג]

[שם קו וס"ג]

לפני פסקו: כתובות קא.
[תוספתא ס"ג]

[תוספתא ס"ט]

מצות קא

